

tuális jellegű. A klubok, bajnokság, szurkolótábor, komolyság, pénz, becsvágy és a küzdelem nevetéses, vagyis a fényes látvány túl nagy a lényeghez viszonyítva.”

Szombathy futballogramja továbblépés azon a vonalon, amit Antonioni *Nagyítás* című filmjének tenisz-jelene- te, Handke *A kapus félelme tizen- egyesnél* és Thibaudeau *Futballmeccs* című regénye jelöl. Foucault így ír

Thibaudeau regényéről: „a riporterek hangja révén önmagából kiemelt lab- dajáték egy hang-parkban, egy han- gos tükörben találkozik sok más vissz- hangzó beszédrezzlettel”.

A futballogram is egy ilyen „önma- gából kiemelt labdajáték”, önmagából kiemelt játék — játék. De éppen ezért a játék, a sport, a sportrendezvények egy új szociográfiájának akár első lé- pése is lehetne.

TOLNAI Ottó

FOLYÓIRAT

ÚJ FOLYÓIRATOK

Nem hinném, hogy a két eseménynek köze lehet egymáshoz, de a véletlen úgy hozta, hogy a televízió fennállásának pontosan 50. évfordulóján jelent meg nálunk az első, főként televíziós és részben rádiós problémákkal foglalkozó folyó- irat — a belgrádi Rádió-televízió *RTV-Elmélet és Gyakorlat (RTV-Teorija i praksa)* c. kiadvány. Úgy tűnik, jogos a bevezető keserű hangú megállapítása, miszerint eddig mifelénk sem a rádió, sem a televízió nem gondozta eléggé az önmagáról szóló szakirodalmat. Mert valóban, nálunk szinte probléma elhelyezni a tömegkommunikáció gondjaival, feladataival törődő írást, minthogy ezt a terü- letet senki sem tartja sajátjának, s csak helyyel-közzel szorítanak helyet ilyen írásoknak a belgrádi *Kultura* című folyóiratban, valamint a *Politika*, a *Vjesnik*, a *Delo* és a *Magyar Szó* kulturális mellékleteiben. Más napilapok például, ha nem is szorítják ki mellékleteikből az ilyen jellegű publikációkat, megírásukat sem ösztönzik.

Új folyóiratunk publikálási lehetőséget nyújt „a gyakorlat tapasztalatainak leszűrésében és elméleti szintézisének kialakításában azok számára, akik minden- nap kutatják a rádiós és televíziós közlés új formáit és módszereit”. Természe- tesen, a publikálás pusztá tényének lehetősége így önmagában még nem jelen- tene sokat; hogy a folyóirat elérje valódi célját, elsősorban olvasókra van szük- sége, mert hisz az előszó hangoztatta célkitűzések a folyóirat értelmét, létjogo- sultságát a rádióhallgatás és tévénézés kultúrájának magasabb szintre emelésében látja.

Az első szám tapasztalatai alapján inkább ismeretterjesztő, mintsem tudomá- nyos jellegűnek tűnik az *RTV-Elmélet és Gyakorlat*. Általános, a rádióval és televízióval kapcsolatos kérdések kaptak benne helyet, de még kevés a tömeg- kommunikáció tárgyköréből való alapos felkészültséggel készült tanulmány. Az első számban azok az írások, interjúk vonják magukra a figyelmet, amelyeket, a jugoszláv rádiós-tévé gyakorlat és tapasztalat alapján, a hazai szerzők írtak. A túlságosan egyoldalúan francia nyelvterületen megjelent írásokra támaszkodó anyag közül kevés tartalmaz valóban új, a felfedezés erejével ható írást, viszont